

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Pârâtă: Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că reprezintă „condiții de muncă convenite printr-o convenție colectivă”, în sensul acestei dispoziții, condițiile de muncă stabilite printr-o convenție colectivă, care continuă, în temeiul dreptului unui stat membru, în posesia rezilierii convenției menționate, să își producă efectele asupra raporturilor de muncă care intrau direct în sfera sa înainte de încetarea acesteia, atât timp cât raporturile de muncă menționate nu sunt supuse unei noi convenții colective sau nu este încheiat un nou acord individual cu lucrătorii vizati.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 11 septembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – Ministerstvo práce a sociálních věcí/B.

(Cauza C-394/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Legislația națională aplicabilă — Stabilirea statului membru competent să acorde o prestație familială — Situație în care lucrătorul migrant, precum și familia sa trăiesc într-un stat membru în care au centrul de interes și în care a fost primită o prestație familială — Cerere de acordare a unei prestații familiale în statul membru de origine după expirarea dreptului la prestații în statul membru de reședință — Reglementare națională a statului membru de origine care prevede acordarea unor astfel de prestații oricărei persoane care are domiciliul înregistrat în acest stat)

(2014/C 409/22)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Pârâtă: B.

Dispozitivul

- 1) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 592/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008, și în special articolul 13 din acesta trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să fie considerat statul competent să acorde unei persoane o prestație familială pentru simplul fapt că aceasta din urmă are un domiciliu înregistrat pe teritoriul său, fără ca ea și membrii familiei sale să lucreze sau să aibă reședința obișnuită în respectivul stat membru. Articolul 13 din acest regulament trebuie interpretat în sensul că se opune și ca un stat membru care nu este statul competent în privința unei anumite persoane să îi acorde acesteia prestații familiale, cu excepția situației în care există o legătură precisă și deosebit de strânsă între situația în cauză și teritoriul acestui prim stat membru.

- 2) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 988/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009, și în special articolul 11 din acesta trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să fie considerat statul competent să acorde unei persoane o prestație familială pentru simplul fapt că aceasta din urmă are un domiciliu înregistrat pe teritoriul statului membru respectiv, fără ca ea și membrii familiei sale să lucreze sau să aibă reședința obișnuită în acel stat membru.

(¹) JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 septembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – UAB Vilniaus energija/Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

(Cauza C-423/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Libera circulație a mărfurilor — Măsuri cu efect echivalent — Directiva 2004/22/CE — Verificări metrologice ale sistemelor de măsurare — Apometru de apă caldă care îndeplinește toate cerințele acestei directive și care este conectat la un dispozitiv de transmitere la distanță (telemetrică) a datelor — Interzicerea utilizării acestui apometru fără o verificare metrologică prealabilă a sistemului)

(2014/C 409/23)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Vilniaus energija” UAB

Pârâtă: Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

Dispozitivul

Articolul 34 TFUE și Directiva 2004/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind mijloacele de măsurare trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări și unei practici naționale potrivit cărora un apometru de apă caldă, care îndeplinește toate cerințele acestei directive, conectat la un dispozitiv de transmitere la distanță (telemetrică) a datelor, trebuie considerat un sistem de măsurare și, din acest motiv, nu poate fi utilizat conform destinației sale atât timp cât nu a făcut obiectul, împreună cu acest dispozitiv, al unei verificări metrologice în calitate de sistem de măsurare.

(¹) JO C 304, 19.10.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 11 septembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Ronny Verest, Gaby Gerards/Belgische Staat

(Cauza C-489/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Impozit pe venit — Legislație prin care se urmărește evitarea dublei impuneri — Impozitarea veniturilor imobiliare încasate într-un alt stat membru decât statul membru de reședință — Metoda scutirii sub rezerva progresivității în statul membru de reședință — Diferență de tratament între bunuri imobile situate în statul membru de reședință și într-un alt stat membru)

(2014/C 409/24)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen